

УДРУЖЕЊЕ СИНДИКАТА ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ:

Не дирајте бање

 04.09. 2014 Српски културни клуб

На сајту Агенције за приватизацију објављен је оглас за продају бања и лечилишта, која су по судској одлуци имовина фонда ПИО. То је недопустиво и захтевамо од надлежних органа да спрече најављену продају којом би се учиниле ненадокнадиве штете и докрајчило уништавање Пензијско инвалидског осигурања.

Удружење синдиката пензионера Србије је 1.7.2014. године организовало Округли сто „Реформа пензионог система и имовина Фонда ПИО”, уз учешће еминентних стручњака и познавалаца ове проблематике.

Том приликом је закључено:

А) да се имовина Фонда мора очувати и заштитити од даље продаје, да се целокупна имовина мора евидентирати и вратити Фонду ПИО.

Б) да се покрене поступак пред Уставним судом Србије за утврђивање статуса имовине Фонда и да се пониште све одлуке на основу којих је имовина отуђивана, продавана и узурпирана.

Такође, треба имати у виду и Закон о јавној својини из октобра 2011. године којим је утврђено да ствари Фонда ПИО нису у државној својини, односно јавној, већ ствари на којима искључиво право својине има Фонд ПИО.

Ц) Одлука о умањењу пензија која је у припреми неће решити проблеме буџетског дефицита без обзира колико ће то умањење бити.

Овим поводом се Синдикат пензионера Србије већ обратио, 28. јула 2014. године, надлежним органима и целокупној јавности. После тога су уследила бројна објашњења и тражење оправдања за ову меру, да би министар финансија 26. августа 2014. изјавио „Ако се не смање губици у јавним предузећима а са њима и сива економија, кресање плата и пензија постаје бесмислено”.

Д) Нови закон о ПИО је увео обавезу кажњавања свих осигураника који су навршили 40 година стажа осигурања, а немају године живота прописане овим законом за одлазак у пензију.

Ова одредба је бесмислена, јер кажњава осигураника који је уплаћивао доприносе 40 година, па ћемо покренути поступак пред Уставним судом за брисање ове одредбе јер се пензије не обезбеђују само старошћу него и уплатом доприноса током радног века.

Овим поводом желимо да кажемо и следеће:

По Уставу смо социјална држава, па онда представимо да реституцијама даље осиромашујемо ојађени народ. Мора се мењати постојећи концепт развоја. Окренимо се повећању приходне стране буџета.

Без повећања производње и новог запошљавања нема изласка из кризе а то значи и повећање тражње.

Зар не видимо да се у том смеру оријентише моћна Немачка, да светски умови саветују да се врше припреме за повећање тражње за развој и агресивно запошљавање, у Шпанији, Италији, Хрватској па и у Грчкој. То се саветује и нама за излазак из кризе.

Морамо се оријентисати према реиндустријализацији и бољем организовању и повезивању производње, предузети мере како да задржимо младе у Србији, вратити укинута програме запошљавања талената и вратити приправнички систем.

Треба искористити најповољнију шансу која нам се икада пружила за развој пољопривредне и прехрамбене индустрије, организовати сељацима и задруге и укључити их у снажан пољопривредно – прехрамбени изворно оријентисани систем.

То се не може остварити прихватањем Бриселског диктата, да не смемо субвенционисати пољопривреду намењену руском тржишту и организовати је за агресиван извоз, што Запад врло успешно чини деценијама.

Мислимо да ова власт није ту да би елегантније докрајчила започето још 2000.године. Програм и циљеви Запада од тада су још увек на сцени.

Пензионере посебно боли што су гурнути на маргину друштва. Намерно се потенцира и ствара клима да су пензије разлог што нема бржег развоја запошљавања чиме се ствара антагонизам између пензионера и осталих грађана. То се чини да јавност лакше прихвати све ово што се дешава у вези пензијама и имовином пензионог Фонда.

Међутим, распродајом имовине Фонда ПИО па самим тим укидањем система пензијског осигурања и смањењем пензија не могу се решити бројни државни проблеми. То би значило даљи суноврат и подржавање свега што је чинило систем осигурања и претварање система ПИО у голу буџетску ставку. Судећи по досадашњем, изгледа да је то циљ.

Излаз се мора тражити у уштедама и мерама које су ту и тамо спомињане и од владиних представника. Нажалост не видимо ефекте тих мера. Једино се негде потпуно изгубило обећање да ће терет изласка из кризе највише поднети најбогатији, а знамо како су се обогатили.

Београд, 28. август 2014. године